

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Τὸ σιτάρι τῆς ἁμαρτίας

Ἡ Ἀργία τῆς Κυριακῆς*

Ὅσο κι ἂν εἶναι ἀνάγκη,
τὴν Κυριακὴ νὰ τὴν φυλάμε ἀπὸ ἐργασία

Ἐνα παιδαγωγικὸ θαυμαστὸ γεγονὸς συνέβη κάποτε στοὺς Πατέρες τῆς Μονῆς, πὺ ἐγίνε γνωστὸ καὶ στοὺς περιοίκους, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸ διηγοῦνται.

Οἱ Μοναχοὶ πῆγαιναν κι ἔσπερναν στὰ πεδινὰ Μετόχια τῆς Μονῆς σιτάρι, γιὰ νὰ ἐξοικονομοῦν τὸ ψωμὶ τῆς χρονιάς καὶ γιὰ νὰ ἔχουν νὰ φιλοξενοῦν καὶ νὰ βοηθοῦν τοὺς φτωχοὺς.

Κάποτε ἐπῆγαν κι ἔσπειραν σιτάρι στὸν «Ἀη-Θανάση», ἓνα Μετόχι τῆς Μονῆς.

Ἦρθε τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα καὶ τοὺς ἔμεινε ἄσπαρτη μιὰ λωρίδα ἀπὸ τὸ κτῆμα.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς, μὲ τὴν σκέψη νὰ μὴν ξαναρθοῦν πάλι γιὰ κείνο τὸ λίγο πὺ ἔμεινε, παρασύρθηκε καὶ τὸ ἔσπειρε χαράματα τῆς Κυριακῆς!

* * *

Ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, πρόσεξαν πὺς σ' αὐτὴν τὴν λωρίδα, πὺ σπάρθηκε Κυριακῆ, τὸ σιτάρι ἦταν διπλάσιο σὲ ὕψος!

Τοὺς ἔκανε ἐντύπωσι καὶ ὁμολόγησαν στὸν Ἡγούμενο, ἓναν φωτισμένο καὶ ἁγιασμένο ἄνθρωπο, τι εἶχε συμβεῖ.

Ἐκεῖνος, πρὸς μεγάλη ἐκπληξὴ τους, ἔδωσε ἐντολὴ νὰ μὴν τὸ θερίσουν τὸ κομμάτι αὐτό, ἀλλὰ ἀφοῦ θερίσουν τὸ ὑπόλοιπο κτῆμα, νὰ τὸ κάψουν!

Ἔτσι κι ἔκαναν.

Τὴν στιγμὴ ὅμως πὺ καιγόταν τὸ σιτάρι τῆς ἁμαρτίας, κάτι ἔσκασε τόσο δυνατὰ, σὰν νὰ ἦταν δυναμίτις!

Τρόμαξαν οί Μοναχοί καί κατάλαβαν
τήν παγίδα τοῦ κακοῦ καί τήν ἄμαρτία.

Ὁ ἔνοχος μετανοημένος, ἀφοῦ ἐνημέ-
ρωσε τὸν Γέροντα, ζήτησε συγχώρηση
καί ἀπεφάσισε, ὅσο κι ἂν εἶναι ἀνάγκη,
τήν Κυριακὴ νὰ τὴν φυλάει ἀπὸ ἐργασία.

(*) Ἱερᾶς Γυναικείας-Κοινοβιακῆς Μονῆς Παναγίας Βαρνάκοβας,
Θαύματα τῆς Παναγίας, σελ. 35, Δωρίδα 2005. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.